

Izstādi, kā veltījumu pilsētas jubilejai, atklāja 10. maijā, un tā darbosies līdz 7. jūnijam.

Kā pastāstīja bibliotēkas vadītāja Inta Vērdiņa, pēdējos 3 gadus intensīvi tiek vākti materiāli par Līvānu pilsētu, līvāniešiem, arī materiāli, kas izdoti Līvānos jau sākot no 19. gs. beigām, jo līdz tam šādi materiāli, it īpaši par 20.-30. gadiem, glabājās Nacionālās bibliotē-

kas specfondos un plašākai publikai nebija pieejami. Šī iesāktā darba rezultāti redzami izstādē, kur materiāli izkārtoti tematiskā secībā.

Izstādes «sākums» ir «Likumu un MK noteikumu krājums» (1926.g.) ar oficiālu paziņojumu par pilsētas tiesību piešķiršanu Līvāniem. Daudz ir arī vēsturisku rakstu par pilsētu no grāmatām «Aprīķu un pagastu apraksti», «Latvijas pilsētu vēsture», Skujenieka

«Latvija», «Līvāni» u.c.

Plašs materiālu klāsts izstādē ir par Līvānu sabiedrisko un saimniecisko dzīvi, kas 20.-30. gados bijusi sevišķi rosīga: raksti «Līvānu ražošanas kooperatīvs «Straume»», «Atmiņas par krājaizdevu sabiedrību», «Līvānu ugunsdzēsēju biedrības 40 gadi», raksti no grāmatas «Latviešu kooperatīvais kredīts» utt. Par Līvānu pilsētu sīki skaitļos un faktos ir rakstīts grāmatās «Pilsētu apraksti» un «Latvijas pilsētas valsts 20 gados».

Izstādē var gūt informāciju arī par pilsētas brīvības cīņām 1919. gadā, par līvāniešiem — sabiedriskajiem darbiniekiem, un iepazīties ar trimdas izdevumiem «Acta Latgalica», «Dzeive», «Latgolas Bolss», ko bibliotēkai dāvinājusi Ministere latviešu ģimnāzija.

Ir apkopoti materiāli par etnogrāfiju un valodniecību: raksts «Līvānu izloksne» no grāmatas «Filologu biedrības raksti», raksti no grāmatas «Latgaļu uzvārdi, palames un dzymtas» (II daļa) u.c.

Svarīga vieta izstādē ierādīta baznīcu vēsturei, jo baznīcām bija liela nozīme sabiedriskajā dzīvē, arī mācītāji darbojušies kā sabiedriski darbinieki: Vitālijs Treibšo, Juris Kārkle, Izidors Ancāns, Antons Vecelis. Līvānu mācītāji rakstījuši pat grāmatas: Viguļš Ādams

«Quo vadis» (izdota Rēzeknē 1935.g.) un dekāns S. Vaikuļš «Voi kristīgo ticība izveidojuse nu pogonu religijom».

Interesants ir fakts, ka savulaik Līvānos grāmatas arī izdotas. Tās skatāmas šajā izstādē: «Teikas un pasakas» (1908.g.) un «Dzimtenes kalendārs» (1913. un 1914.g.).

Savukārt laikraksta «Latgales Vēstnesis» speciālizlaidumā, kas veltīts Līvānu kā apdzīvotas vietas 400-gadei, var lasīt par šo svinību norisi.

Mazāk materiālu izstādē ir par izglītību un kultūru.

Orģinālgrāmatas, ko uz izstādes laiku bibliotēkai aizdevusi Nacionālā bibliotēka, ir jāatdod atpakaļ, bet Līvāniem paliks kopijas, jo šos materiālus ļoti daudz izmanto studenti, un bibliotēka pilsētā ir vienīgā vieta, kur vēsturiskie iespaidmateriāli tiek apkopoti un pieejami lasītājiem. Bibliotēkas darbinieki būtu ļoti pateicīgi arī, ja kādam cilvēkam mājās būtu saglabājušies vēsturiski preses raksti vai grāmatas par Līvāniem, un šie materiāli vai to kopijas tiktu piedāvāti bibliotēkai.

Daina Kursīte

Attēlā: Līvānu pilsētas bibliotēkas vadītāja Inta Vērdiņa iepazīstina ar izstādes materiālu klāstu. A.Kursiņa foto